

STORTINGET

Innst. 385 S

(2023–2024)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:114 S (2023–2024)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tobias Drevland Lund og Marie Sneve Martinussen om å stille alle utvisningssaker der barn er involvert, i bero

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen umiddelbart stille alle saker som omhandler utvisning der barn er involvert i bero, frem til regjeringen har fulgt opp vedtak nr. 71 (2023–2024) om implementering av Baumann-utvalgets samlede anbefalinger om alternative reaksjoner til utvisning.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 22. mars 2024 til Justis- og beredskapsdepartementet ved statsråd Emilie Mehl bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådens uttalelse følger av vedlagte brev av 10. april 2024. Komiteen har invitert til og mottatt skriftlige høringsinnspill i saken.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lise Christoffersen, Siri Gåsemyr Staalesen, Terje Sørvik og lederen Lene Vågslid, fra Høyre, Mudassar Kapur, Anne Kristine Linnestad og Mari Holm Lønseth, fra Senterpartiet, Heidi Greni og Kathrine Kleveland, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen og Erlend Wiborg, fra Sosialistisk Venstreparti, Birgit Oline Kjerstad, og fra Rødt, Tobias Drevland Lund, viser til Representantforslag 114 S (2023–2024) om å stille alle utvisningssaker der barn er involvert, i bero. Komiteen har mottatt en uttalelse fra statsråd Emilie Mehl om saken av 10. april 2024. Komiteen har avholdt skriftlig høring og mottatt innspill fra NOAS og Redd Barna.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, viser til anmodningsvedtak nr. 71 (2023–2024), som lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2024 følge opp Baumann-rapportens forslag, som en samlet arbeidsgruppe stod bak, om at det for enkelte typer utvisningssaker som omfatter utlendinger med barn i Norge som hovedregel skal ilegges krav til tilleggstid for permanent oppholdstillatelse, istedenfor utvisning.»

Flertallet viser videre til at Stortinget har satt en frist for regjeringen ut 2024, og ser at statsråden i sin uttalelse til komiteen skriver at departementet tar sikte på å ferdigstille arbeidet så raskt som mulig.

Fram til justeringer av praksis er avklart, viser flertallet til at utlendingsforvaltningen og domstolene avgjør saker etter gjeldende regelverk.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til anmodningsvedtak nr. 71 (2023–2024) og til instruks fra Justis- og beredskapsdepartementet til Utlendingsdirektoratet 8. mai 2024, der departementet fastsetter at det i tilfeller der det vil være umulig å videreføre familielivet i den aktuelle forelderens hjemland, nå som hovedregel skal vurderes å stille krav om lengre botid for at utlendingen skal kunne få permanent oppholdstillatelse i Norge, framfor at det treffes vedtak om utvisning.

Medlemen i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti viser til at instruksen kom som følge av Sosialistisk Venstrepartis forlik med regjeringspartia om statsbudsjett for 2024, der Sosialistisk Venstreparti fekk gjennomslag for at personar med born i Noreg som hovudregel ikkje skal utvisast som følge av brot på utlendingslova.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser videre til at denne endringen gjelder saker hvor utvisningsgrunnlaget er brudd på utlendingsloven. Det er også fastsatt enkelte andre vilkår for å benytte krav om tilleggstid fremfor utvisning, og det er gitt føringer for når det kan være aktuelt å gjøre unntak fra den nye hovedregelen.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at regjeringen Solberg nedsatte Baumann-utvalget, som har kommet med en rekke anbefalinger om utvisningsaker som berører barn. Disse medlemmer merker seg at rapporten er under oppfølging i departementet, og mener rapporten bør følges opp helhetlig fremfor at enkeltelementer tas ut, slik forslagsstillerne legger opp til.

Disse medlemmer merker seg at regjeringen har satt alle utvisningsaker som gjelder brudd på utlendingsloven, og som berører barn, i bero. Disse medlemmer viser til at brudd på utlendingsloven må få konsekvenser. Disse medlemmer forutsetter at regjeringen følger opp at grove brudd på utlendingsloven ikke blir omfattet av den midlertidige stansen i uttransportering. Disse medlemmer viser til at regjeringen raskt må komme med forslag til oppfølging av Baumann-rapporten, slik at uttransportering kan gjenopp-tas for personer som skal utvises.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Justis- og beredskapsdepartementet 8. mai 2024 sendte ut en instruks til Utlendingsdirektoratet (UDI) om å stille utvisningsaker som berør barn, i

bero. Disse medlemmer mener man ikke skal stille alle saker som omhandler utvisning, og der barn er involvert, i bero frem til regjeringen har fulgt opp vedtak nr. 71 (2023–2024) om implementering av Baumann-utvalgets samlede anbefalinger om alternative reaksjoner til utvisning. Disse medlemmer viser til at vedtak nr. 71 (2023–2024) om implementering av Baumann-utvalgets samlede anbefalinger om alternative reaksjoner til utvisning fortsatt er til behandling hos Justis- og beredskapsdepartementet. Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet ikke støttet dette verbalforslaget. Disse medlemmer viser til statsrådets svarbrev, hvor hun blant annet sier:

«Noe annet er at både Regjeringen og et flertall på Stortinget nå ønsker å bruke det nasjonale handlingsrommet vi har til å utvikle en mindre streng praksis.»

Disse medlemmer vil derfor poengtere at anmodningsvedtaket vil føre til en oppmykning av norsk asyl- og innvandringspolitikk. Disse medlemmer mener at når utlendingsmyndighetene utviser mennesker på bakgrunn av brudd på utlendingsloven, skyldes det forhold som er gjort med overlegg. Dette kan for eksempel være å gi uriktig informasjon til norske myndigheter for å få opphold eller statsborgerskap. Disse medlemmer mener at når det foreligger juks og bedrageri, kan man ikke la være å utvise forelderen fordi man skal vise hensyn til barnets beste. Disse medlemmer mener at dersom man skulle fulgt opp utvalgets forslag om at tilleggstid skal være hovedregelen, ville dette ført innvandringspolitikken i feil retning. Disse medlemmer mener at foreldre som lyver til norske myndigheter, må ta konsekvensene av sine handlinger, uavhengig om det er barn involvert.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at Justis- og beredskapsdepartementet har varslet at det før sommeren vil bli sendt ut et høringsnotat med forslag til hvordan de nye instrukspunktene kan nedfelles i utlendingsforskriften og dermed også bli forpliktende for Utlendingsnemnda. Disse medlemmer påpeker at det ikke er riktig at departementet har instruert om at saksbehandlingen skal stilles i bero i saker som gjelder brudd på utlendingsloven, og som berører barn. Det riktige er at det er gitt en instruks (GI-04/2024) om å stanse iverksettelsen av vedtak, og at dette bare gjelder i de mer avgrensede tilfellene som vil falle inn under den nye hovedregelen i GI-03/2024 om når det skal velges en lempeligere reaksjon enn utvisning. I samsvar med hva som gjelder etter GI-03/2024, er det også i instruksjonen om utsatt iverksettelse gjort unntak for tilfeller hvor det legges til grunn at utlendingen uansett ikke vil bli gitt oppholdstillatelse etter lovens rettighets- eller skjønnsbestemmelser, og hvor utvisning anses som et

nødvendig tiltak for å holde utlendingen ute av riket – eller hvor forsøket på misbruk av asylsystemet er så grovt at det kan fremstå som spesielt nedbrytende for tilliten til hele systemet hvis utvisning unnlates i liknende tilfeller.

Disse medlemmer viser etter dette til at iverksettelse fortsatt vil kunne gjennomføres i tilfeller som uansett faller utenfor anvendelsesområdet for GI-03/2024 og de varslede forskriftsbestemmelsene. Disse medlemmer mener derfor at instruksene fra departementet nettopp gjør at man unngår at det gis utsatt iverksettelse i flere saker enn nødvendig, noe som er viktig, ettersom noe annet ville forlenget usikkerhetsperioden unødige og skapt falske forhåpninger om at det vil komme regelendringer som vil føre til en omgjøring av vedtaket, uten at det er reelt grunnlag for det.

Disse medlemmer mener at ved den avgrensningen og de mulighetene for unntak som er fastsatt i departementets instruks, vil instruksene og de varslede forskriftsreglene gi en god balanse mellom hensynet til barnets beste og innvandringsregulerende hensyn. Dette er godt i samsvar med Stortingets enstemmige vedtak om en bestemmelse i utlendingsloven § 70 annet ledd i 2021 om krav til tilleggstid for permanent oppholdstillatelse som et alternativ til utvisning.

Komiteens medlem fra Rødt fremmet dette forslaget for å forhindre flere familier fra å bli splittet i påvente av at gjennomgangen av regelverket Justis- og beredskapsdepartementet nå gjennomfører. Dette medlem viser til at statsråd Emilie Mehl i sitt skriftlige svarbrev til komiteen skriver:

«Som jeg har opplyst i svar på skriftlige spørsmål tidligere, arbeider departementet med å følge opp Stortingets vedtak så raskt som mulig innenfor den fristen Stortinget selv har satt, og som altså er 'i løpet av 2024'.»

Dette medlem mener denne gjennomgangen haster.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser til at Justis- og beredskapsdepartementet den 8. mai 2024 sendte instruks GI-03/2024 til Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE). Disse medlemmer er glade for at Justis- og beredskapsdepartementet har sendt ut en instruks som midlertidig stanser utvisningssaker der barn er berørt, inntil de nye reglene trer i kraft, jf. Stortingets anmodningsvedtak nr. 71 (2023–2024):

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2024 følge opp Baumann-rapportens forslag, som en samlet arbeidsgruppe stod bak, om at det for enkelte typer utvisningssaker som omfatter utlendinger med barn i Norge som hovedregel skal ilegges krav til tilleggstid for permanent oppholdstillatelse, istedenfor utvisning.»

Disse medlemmer er likevel bekymret for de unntakene i instruksene som innebærer skjønnsmessige vurderinger som er overlatt til utlendingsforvaltningen.

Medlemmen i komiteen fra Sosialistisk Venstreparti mener at forskrifta ikkje kan gje eit slikt rom for skjønn og tydelegare må avgrense tilfella der personen som har gjort brot på utlendingslova, kan utvisast. Denne medlemmen understrekar at oppmodningsvedtaket legg til grunn at tilleggstid skal vere hovudregelen, og at utvisning skal vere unntaket.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt er særlig bekymret for at en allerede snever gruppe mennesker blir ytterligere innnevret med de unntakene som instruksene gir. Disse medlemmer viser til at NRK allerede samme dag som instruksene trådte i kraft, kunne fortelle om en familiefar som ble sendt ut av Norge til tross for at han har kone og to barn med norsk statsborgerskap som er igjen i landet. Det vises til instruks GI-03/2024, der det står:

«Departementet finner likevel grunn til å trekke frem tilfeller hvor forsøket på misbruk av asylsystemet er så grovt at det kan fremstå som spesielt nedbrytende for tilliten til hele systemet, dersom departementet skulle fastsette en hovedregel om tilleggstid i stedet for utvisning.»

Disse medlemmer viser til at dette ikke er omtalt i Baumann-utvalgets rapport. Instruks GI-03/2024 gir et vagt eksempel på hva som kan forstås som «grovt misbruk», og disse medlemmer forstår det dermed slik at dette vil være opp til en skjønnsmessig vurdering fra forvaltningens side. Disse medlemmer mener dette er å forstå som en innstramning i det Baumann-utvalget har foreslått, og det vil gi utlendingsforvaltningen muligheten til å definere selv hva som er unntakene fra hovedregelen om at det skal gis tilleggstid fremfor utvisning, og hvem som skal utelukkes fra instruks GI-03/2024 om utsatt iverksettelse. Disse medlemmer mener denne definisjonsmakten er særlig uheldig ettersom den endelige forskriften ikke er på plass. En slik adgang for utlendingsforvaltningen bør kun brukes med ytterste varsomhet fra forvaltningens side for å unngå at familier som kan ende med å falle inn under den endelige forskriftsteksten, splittes.

Videre viser disse medlemmer til instruks GI-03/2024 side 9 punkt 3, der det står:

«Dersom det legges til grunn at utlendingen uansett ikke vil bli gitt oppholdstillatelse etter lovens rettighets- eller skjønnsbestemmelser, og utvisningen anses som et nødvendig tiltak for å holde utlendingen ute av riket, gjelder heller ikke en slik hovedregel som fastsatt i punkt 1 og 2 ovenfor.»

Disse medlemmer anser det som særlig bekymringsfullt at det er en prejudisiell vurdering av om

vilkårene for fremtidig oppholdstillatelse er oppfylt. Det vises til at Baumann-utvalget i sitt samlede forslag foreslo at det bør gjøres unntak fra hovedregelen om at en søknad om familieinnvandring skal fremmes fra utlandet, og foreslo i punkt 9.2.2 at det skal gis adgang til å søke fra riket, og at dette tas inn som et nytt punkt i utlendingsforskriften § 10-1: «En utlending hvor det fattes vedtak om ikke å utvise fordi dette vil være uforholdsmessig for barnet».

Disse medlemmer viser til at det i etterkant av Baumann-utvalgets rapport også har kommet en stormemndsavgjørelse i Utlendingsnemnda og en uttalelse fra Sivilombudet som fastslo at det ikke bør henvises til familiejenforening i saker hvor det er til barnets beste at det gis tillatelse.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at Justis- og beredskapsdepartementet gjennom en instruks om lovtolkning til UDI presiserer at i saker hvor utvisning er uforholdsmessig på grunn av hensynet til barnets beste, og for å ivareta hovedhensynet om barnets beste og at familier ikke skal splittes, skal vilkåret for å gi tillatelse etter utlendingsloven § 38 tredje ledd anses oppfylt.»

Disse medlemmer mener at ved en slik løsning, fremfor en henvisning til å søke om familieinnvandring, er det ikke nødvendig å endre forskriftsbestemmelsene om søknad fra riket og unntak fra underholdskravet, som foreslått av Baumann-utvalget, henholdsvis i punkt 9.2.2 av det samlede utvalget og 9.3.5 av flertallet i utvalget. Samtidig vil behovet for dokumentert identitet ivaretas ved at det kan gis en begrenset oppholdstillatelse etter § 38 femte ledd frem til identiteten er dokumentert med pass eller annet godkjent identitetsdokument, dersom dette anses å være i tråd med hensynet til barnets beste.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at Justis- og beredskapsdepartementet endrer instruks GI-03/2024 slik at henholdsvis bokstav a og b i instruksens punkt 1 fjernes.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen sørge for at Justis- og beredskapsdepartementet gjennom en instruks om lovtolkning til UDI presiserer at i saker hvor utvisning er uforholdsmessig på grunn av hensynet til barnets beste, og for å ivareta hovedhensynet om barnets beste og at familier ikke skal splittes, skal vilkåret for å gi tillatelse etter utlendingsloven § 38 tredje ledd anses oppfylt.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen sørge for at Justis- og beredskapsdepartementet endrer instruks GI-03/2024 slik at henholdsvis bokstav a og b i instruksens punkt 1 fjernes.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Framskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:114 S (2023–2024) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tobias Drevland Lund og Marie Sneve Martinussen om å stille alle utvisningsaker der barn er involvert, i bero – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 28. mai 2024

Lene Vågslid

leder

Heidi Greni

ordfører

VEDLEGG

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Kommunal- og forvaltningskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
24/1567 - KEAB

Dato
10.04.2024

Dokument 8:114 S (2023-2024) - Representantforslag om å stille alle utvisningssaker der barn er involvert i bero

Jeg viser til representantforslag fra representantene Tobias Drevland Lund og Marie Sneve Martinussen om å stille alle utvisningssaker der barn er involvert, i bero.

Bakgrunnen for representantforslaget er Stortingets anmodningsvedtak nr. 71 fra Innst. 2 S (2023-2024), som lyder som følger:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2024 følge opp Baumann-rapportens forslag, som en samlet arbeidsgruppe stod bak, om at det for enkelte typer utvisningssaker som omfatter utlendinger med barn i Norge som hovedregel skal ilegges krav til tilleggstid for permanent oppholdstillatelse, istedenfor utvisning.»

Som jeg har opplyst i svar på skriftlige spørsmål tidligere, arbeider departementet med å følge opp Stortingets vedtak så raskt som mulig innenfor den fristen Stortinget selv har satt, og som altså er «i løpet av 2024».

Det aktuelle anmodningsvedtaket må leses som en henvisning til pkt. 9.2.1 i arbeidsgrupperapporten, som har tittelen «Tilleggstid som hovedregel der et vedtak om utvisning vil innebære et reelt brudd mellom den utviste og barnet, ved at en ikke kan henwise til at de kan bo sammen i den utvistes hjemland i tiden innreiseforbudet varer».

Arbeidsgruppen viser til at dette er saker som etter dagens forvaltningspraksis «ikke nødvendigvis» ville ført til at vedtak om utvisning ville blitt ansett å være uforholdsmessig overfor de berørte barna i sakene. Utvalget angir deretter punktvis enkelte eksempler på hva slags typetilfeller de har for øye og som de tenker at kan gi grunnlag for regulering i forskrift eller instruks:

«1. Saker, der det ikke er en reell mulighet å henwise familien til å utøve familielivet i den utvistes hjemland. Forutsetningen må være at den som vurderes utvist har en slik relasjon til barnet som nevnt i § 14-1 bokstav a og b.¹ Følgende eksempler nevnes:

i) I saker der et barn er innvilget beskyttelse mot retur til landet som forelderen vurderes utvist til, kan en ikke henwise til at familien kan utøve familielivet der i perioden innreiseforbudet varer.

ii) Det samme vil gjelde for norske barn som har et beskyttelsesbehov, typisk ved risiko for FGM i det aktuelle landet.

iii) Andre eksempler på at det ikke vil være en reell mulighet å henwise familien til det aktuelle landet, vil være der den gjenværende forelderen selv har blitt innvilget beskyttelse mot retur til det aktuelle landet, og derfor ikke henvises til å bosette seg der.

iv) Også øvrige forhold kan tilsi at det ikke kan henvises til en slik mulighet – eksempelvis der den gjenværende forelderen har særkullsbarn i Norge som det utøver samvær med, eller som det bor sammen med, men som har rett til samvær med sin andre forelder i Norge. «

2. For øvrig har det vært eksempel i forvaltningspraksis på saker der barna har skilte foreldre, og der det foreligger et høyt konfliktnivå mellom foreldrene på en slik måte at det kan stilles spørsmål ved om den gjenværende forelder vil komme til å bidra til at barnet skal få opprettholde kontakt med den utviste forelderen. Særlig vil dette kunne ramme små barn.»

De typetilfellene arbeidsgruppen har trukket fram i underpunkt i til iii gjelder tilfeller hvor ett eller flere familiemedlemmer ville risikere alvorlige menneskerettsovergrep i hjemlandet til den forelderen som vurderes utvist. Det siste underpunktet (iv) gjelder et tilfelle hvor det ved utvisning er faktisk umulig å unngå familiesplittelse mellom forelder og barn.

Departementets oppfølging krever nærmere vurderinger og drøfting av hvilke mer presise kriterier som skal gjelde. Det kreves også en nærmere drøfting av hvordan det skal kunne defineres en hovedregel som best mulig ivaretar balansen mot regelverket for øvrig og nødvendig innvandringsregulering.

Det er dessuten viktig for meg å understreke at det regelverket vi har i dag, fullt ut ivaretar våre folkerettslige forpliktelser. Det er sentralt i regelverk og praksis at det alltid skal foretas en forholdsmessighetsvurdering, og at hensynet til barnets beste vurderes som et grunnleggende hensyn. Dette kontrolleres stadig av domstolene.

---

¹ Utlendingsforskriften § 14-1 innledningen og bokstav a og b lyder som følger:

«En utlending som har hatt ulovlig opphold eller har arbeidet ulovlig i riket i mindre enn to år, skal som hovedregel ikke utvises på dette grunnlaget, dersom

- a. utlendingen har barn i Norge som vedkommende har bodd fast sammen med eller har utøvd samvær med av et visst omfang, jf. § 9-3 annet og tredje ledd,
- b. utlendingen skal bo fast sammen med barnet [...]

De medlemmene i arbeidsgruppen som ikke hørte til forvaltningen «anser det ikke for umulig» at Norge i flere av sakene som er gjennomgått i rapporten kunne ha blitt dømt i Den europeiske menneskerettighetsdomstol (EMD). Etter at rapporten var fremlagt, ble en av de sakene som medlemmene særlig trakk fram i rapporten, behandlet av EMD.² EMD gjennomgikk her de prinsippene som legges til grunn i norsk praksis, og fant ingen motstrid mellom de vurderingene som var foretatt av norske myndigheter og retten til respekt for familielivet eller de særskilte prinsippene for beskyttelse av barns rettigheter. Avgjørelsen var enstemmig.

Noe annet er at både Regjeringen og et flertall på Stortinget nå ønsker å bruke det nasjonale handlingsrommet vi har til å utvikle en mindre streng praksis.

Inntil arbeidet med å avklare hvordan rammene for den nasjonale praksisen kan justeres slik Stortinget har anmodet om, er det imidlertid opp til utlendingsforvaltningen og domstolene å avgjøre saker etter det regelverket som gjelder.

Stortinget har som sagt satt en frist for Regjeringen ut året, men departementet arbeider selvsagt med sikte på å ferdigstille arbeidet så raskt som mulig.

Jeg vil samtidig understreke at departementet allerede har arbeidet med en rekke andre tiltak som dels er knyttet til forslag i rapporten, dels til forslag som har kommet opp i andre sammenhenger, eller som er utviklet av departementet selv:

- Det er gitt utvidet rett til fritt rettsråd i saker om utvisning på grunn av brudd på utlendingsloven, når utlendingen har mindreårige barn i Norge.
- Det er innført en forskriftsregel om at en sak om utvisning skal behandles i nemndmøte dersom den er knyttet til en sak om tilbakekall av statsborgerskap som skal behandles i nemndmøte. Det er videre forskriftsfestet en rett til personlig fremmøte i slike saker.
- Det er gitt instruks til UDI om at det kan fremmes søknad om familieegjenforening inntil seks måneder før innreiseforbudet i et utvisningsvedtak utløper. Formålet er at den faktiske familiesplittelsen i utvisningssaker hvor det er fastsatt tidsbegrenset innreiseforbud, ikke skal bli vesentlig lenger enn hva som faktisk ble forutsatt. UDI har også fått instruks om å prioritere de aktuelle søknadene for behandling innen seks måneder.
- Det er gitt instruks til UDI som innebærer at det skal legges tydelig til grunn at utvisning vil innebære en familiesplittelse dersom det vil være uforholdsmessig å forvente at barnet kan flytte etter den forelderen som blir utvist. Formålet er å sikre en tydeligere forholdsmessighetsvurdering.
- UDI har tatt praktiske grep for å sikre at det gis lik informasjon i forhåndsvarsler om utvisning, uavhengig av om forhåndsvarsel gis av UDI eller politiet, slik arbeidsgruppen foreslo.
- Det har vært på høring et forslag om å senke terskelen for nemndmøtebehandling av utvisningssaker som berører barn, og departementet arbeider med å få på plass en endelig forskriftsbestemmelse før sommeren.

---

² Alleleh m.fl. mot Norge, ref. 569/20.

- Det har vært på høring et forslag til ny forskriftsbestemmelse om at det i særlige tilfeller skal kunne gis forhåndstilsagn om fremtidig unntak fra underholds kravet for en utlending som har blitt utvist, men som har barn i Norge. Formålet er da å kunne ivareta barnets beste gjennom å unngå unødig usikkerhet om den faktiske muligheten for familiegjenforening etter utløpet av innreiseforbudet.
- Departementet arbeider med å følge opp Stortingets anmodningsvedtak nr. 70 (2023-2024) som lyder:
«Stortinget ber regjeringen innen 1. juli 2024 fremme et forslag om innføring av fritt rettsråd for flyktninger med barn i Norge, som er foreslått utvist på grunn av brudd på straffeloven.»

Med hilsen

Emilie Mehl

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur